اَلتَّمارين

اَلتَّمرينُ الْأَوَّلُ: عَيِّنِ الْعِبارَةَ الْفارِسيَّةَ الْقَريبَةَ مِنَ الْعِبارَةِ الْعَرَبيَّةِ فِي الْمَعنىٰ.

١ـ لا يُؤْمِنُ أَحَدُكُم حَتّىٰ يُحِبَّ لِأَخيهِ ما يُحِبُّ لِنَفْسِهِ. رَسولُ اللّهِ صلی الله علیه و آله

٢ـ إذا أَنتَ أَكْرَمْتَ الْكَريمَ مَلَكْتَهُ وَ إنْ أَنتَ أَكْرَمْتَ اللَّئيمَ[1] تَمَرَّدا[2]. اَلْمُتَنَبّي

٣ـ اَلْعاقِلُ يَبني بَيتَهُ عَلَى الصَّخْرِ وَ الْجاهِلُ يَبنيهِ عَلَى الرَّمْلِ[3]. مَثَلٌ

٤ـ إدَّعَى[4] الثَّعْلَبُ شَيئاً وَ طَلَبَ قيلَ هَلْ مِنْ شاهِدٍ قالَ الذِّئبُ. مَثَلٌ

٥ـ مَنْ سَعىٰ رَعىٰ[5]، وَ مَنْ لَزِمَ الْمَنامَ[6] رَأَى الْأَحْلامَ[7]. مَثَلٌ

٦ـ إذا أَرادَ اللّهُ هَلاكَ النَّمْلَةِ، أَنْبَتَ[8] لَها جَناحَينِ. مَثَلٌ

٧ـ مُدَّ[9] رِجْلَكَ عَلَى قَدْرِ كِسائِكَ[10]. مَثَلٌ

٨ـ عِنْدَ الشَّدائِدِ[11] يُعْرَفُ الْإِخْوانُ. مَثَلٌ

٨ دوستْ آن باشد که گیرد دست دوست در پریشان‌حالی و درماندگی سعدی

٢ چو با سِفله گویی به لطف و خوشی فزون گرددش کِبر و گردن‌کشی سعدی

٦ آن نشنیدی که حکیمی چه گفت؟ مور همان بِهْ که نباشد پَرَش سعدی

٣ به جویی که یک روز بگذشت آب نسازد خردمند ازو جای خواب فردوسی

١ هر آن چیز کانَت نیاید پسند تنِ دوست و دشمن بدان در مبند فردوسی

٤ ز روباهی بپرسیدند احوال ز معروفان گواهش بود دنبال عطّار

٥ هرکه رَوَد چَرَد و هرکه خُسبد خواب بیند. انوشیروان

٧ پایت را به اندازهٔ گلیمت دراز کن. مثل فارسی

١- **اَللَّئيم:** فرومایه ٢-**تَمَرَّدَ:** نافرمانی کرد ٣-**اَلرَّمْل:** شن ٤- **إدَّعىٰ:** ادّعا کرد ٥- **رَعىٰ:** چرید

٦- **لَزِمَ الْمَنامَ:** خوابید (لَزِمَهُ: بدو آویخت و رهایش نکرد + اَلْمَنام: خواب) ٧- **اَلْأَحْلام:** رؤیاها «مفرد: اَلْحُلْم»

٨- **أَنْبَتَ:** رویانید ٩- **مُدَّ:** دراز کن (ماضی: مَدَّ/ مضارع: يَمُدُّ) ١٠- **اَلْكِساء:** جامه

١١- **اَلشَّدائِد:** سختی‌ها «مفرد: اَلشَّديدَة»